

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/949/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203814
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814203814.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu CD Consulting s.r.o., Praha 3, K červenému dvoru 3269/25a, IČO: 26 429 705, proti žalovanému Z. P., S., P. XXXX/XX, o uplatnenie pohľadávky 789,17 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/102/2014-29 z 22.8.2014 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) číslo 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi: zmenkovú sumu vo výške 789,17 €, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 789,17 € od 31.1.2011 do zaplataenia, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy zo sumy 789,17 € od 16.3.2011 do zaplataenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 2,63 €, náhradu trov konania vo výške súdneho poplatku 47,00 € a trov právneho zastúpenia vo výške 142,78 €, že žiadal, aby súd podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému do troch dní uhradiť žalovanú zmenkovú istinu s príslušenstvom, že nežiadal nariadiť pojednávanie a k žalobe pripojil listinné dôkazy a to výpis z obchodného registra a originál zmenky vystavenej žalovaným zo 23.3.2010 na zmenkovú sumu 789,17 € a zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Žalobca si uplatňuje v konaní majetkové práva zo zmenky a nie z pohľadávky, že disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, že nemá dostatočne presné a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vzniku. Uviedol, že žalovaný v súlade s článkom 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorý sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ďalej len nariadenia č. 861/2007, nedoručil súdu odpoveď na tlačivo C a pripojenú žalobu.

Poukázal na to, že vykonal dôkazy v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 9 ods. 1 až 3 nariadenia č. 861/2007 a to oboznámením sa so Zmenkou z 23.3.2010, ako aj so Zmluvou o úvere z 23.3.2010 uzavretou medzi predchodcom žalobcu Pohotovosť s.r.o. Bratislava a žalovaným vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru pripojením fotokópie zo spisu Okresného súdu Rožňava 12Er/911/2012 a čo z týchto dôkazov vyplynulo.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju zamietol. Zistil, že podaná žaloba spĺňa podmienky na konanie v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach z nízkou hodnotou sporu, nakoľko žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky, že predmetom konania je cezhraničný spor, pričom hodnota nepresahuje 2000 € bez príslušenstva, čo je v súlade s článkom 2

a 3 citovaného nariadenia č. 861/2007, že predmetom konania je spor zo zmenky, ktorá bola vystavená podľa slovenského práva s miestom vystavenia i platobným miestom nachádzajúcim sa na území SR. Posúdil platnosť zmenky z hľadiska jej formálnych náležitostí vyžadovaných zákonom č. 191/1950 Sb. - Zákon zmenkový a šekový. Predložená zmenka je vlastnou zmenkou, ktorá je upravená v článku 1 druhej časti zákona č. 191/1950 Sb. a citoval § 75, § 77 ods.1,2,3, § 5 ods.1,2,3, § 11 ods.1,2,3, § 48 ods.1, § 33 ods.1,2 zákona č. 191/1950 Sb. a zistil, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti zaplatenia, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. V zmenke sú totiž uvedené dva údaje o zročnosti, čo spôsobuje neurčitosť dohody o zročnosti v súlade s § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Neurčitý údaj zročnosti zmenky je spôsobený zápismi údajov na zmenke, keď zo zápisu „zaplatím za túto zmenku pri predložení“ je uvedená zročnosť zmenky na videnie a z údajov „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“ je uvedená zročnosť zmenky na určitý čas po dате vystavenia a dospel k záveru, že predložená zmenka žalobcom nemala náležitosti podľa § 33 ods. 1 zákona 191/1950 Sb. a preto je v zmysle odseku 2 citovaného paragrafu neplatná. Preto súd žalobu zamietol.

Zároveň posúdil uplatnený nárok aj v súvislosti s právnou úpravou viažucou sa na ochranu spotrebiteľa z dôvodu, že predložená zmenka bola vystavená ako súčasť zmluvy o úvere uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Uviedol, že v konaniach o právach z indosovanej zmenky v zásade neskúma kauzu pôvodného právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla (najmä § 495 Občianskeho zákonníka a § 17 zákona 191/1950 Sb.). Právna konštrukcia indosácie zmenky s využitím tretej osoby (indosatára) umožňuje od žalovaného ako spotrebiteľa vymôcť jednak plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a jednak plnenie úrokov a poplatkov v rozpore s povinnosťou poskytovateľa úveru uvádzať v zmluvách ročnú úrokovú sadzbu a RPMN. Uviedol, že nie je možné totiž prehliadať možné zneužitie zmenkového inštitútu v neprospech jednej zmluvnej strany. Keďže zmenka bola vystavená žalovaným v súvislosti s uzavretou spotrebiteľskou zmluvou o úvere, súd ex offio preskúmal zmluvné podmienky a dospel k záveru, že v oboznamovanej zmluve sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky v časti vyplňacieho práva zmenky a preto bez platnej dohody o vyplňacom práve nemôže byť platná zmenka. Postupoval podľa Občianskeho súdneho poriadku, Občianskeho zákonníka a z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smernicou 2008/48/EHS o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, smernicou 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu. Citoval čl. 2 písm. a), čl. 3 ods. 1 a 2 smernice 93/13/EHS, § 121 O. s. p., § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k) a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 37 ods.1, § 39 O. z. v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, § 4 ods.6,8 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy. Poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora sp.zn. C - 419/2011 zo 14.3.2013 (Česká sporiteľňa a.s. proti Geraldovi Feichterovi) a uzavrel, že Dohoda o vyplnení zmenky je obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, teda jej obsah a ani konkrétne znenie nebolo so spotrebiteľom individuálne dohodnuté, že samotné dojednanie v čl. 14 VOP, podľa ktorého „zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky“, je v priamom rozpore s ustanovením § 4 ods.6 z. č. 258/2001 Z. z., že v zmysle zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom 0,25 % denne odo dňa, kedy sa stal v zmysle čl. 4 všeobecných podmienok poskytnutia úveru splatný celý dlh. K samotnému vyplneniu zmenky teda veriteľ ako remitent pristúpil až v príčinnej súvislosti so zosplatnením celého dlhu, pričom k zosplatneniu dlhu došlo z dôvodu neplnenia zmluvných záväzkov zo strany spotrebiteľa. Dojednanie dohody o vyplnení zmenky súd považuje za podmienku, ktorá je v zmysle čl. 2 písm. a) v spojení s ustanovením prílohy ods. 1 písm. e) smernice 93/13/EHS výslovne nekalá, nakoľko ide o podmienku, ktorej účinkom a dôsledkom by bolo priznanie za neplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky - zmenkový úrok 0,25 % denne. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky považoval za také dojednanie, ktoré umožňuje v rozpore s § 53 ods.4 písm. k) O. z. požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, že takéto zmluvné dojednanie predstavuje neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve a podľa § 54 ods.5 O. z. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Sadzba zmenkového úroku 0,25 % denne predstavuje 91,25 % ročne, čo je podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi. Svojou podstatou ide teda o sankčné plnenie, k plynutiu ktorého dochádza výlučne na základe (následkom) porušenia zmluvných povinností zo strany dlžníka. Podľa právnej úpravy účinnej v SR od 15.01.2009, konkrétne § 369 ods.1 Obchodného zákonníka platí, že ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva, t.j. zákonnej výšky úrokov z omeškania stanovenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Z uvedeného vyplýva, že pri vystavení neúplnej zmenky s úrokom

0,25 % denne, ide o obchádzanie uvedeného zákonného ustanovenia so zámerom získať v prípade porušenia zmluvných povinností dlžníka sankčné plnenia v neprimeranej výške. Dospel k záveru, že dohoda o vyplnení zmenky, obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, je právnym úkonom obchádzajúcim zákon, ktorý je v zmysle § 39 O. z. absolútne neplatný a preto sankčný úrok vpísaný v zmenke vo výške 0,25 % denne spôsobuje neplatnosť zmenky. Zistil, že vyššie oboznamovaná úverová zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 4 ods.2 písm. h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z., že absentuje ročná úroková sadzba a RPMN, priemerná hodnota RPMN a rozpis splátok a preto v súlade s § 4 ods.3 zákona č. 258/2001 Z.z. sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplýva, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. Bratislava mala nárok na vrátenie úveru vo výške 300,00 € a nie sumy 588,00 €. Preto nemohla byť ani uvedená správna dlžná suma na zmenke vo výške 789,17 €. Navyiac zmenka je v rozpore s § 4 ods.6 zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko príslušenstvo v zmenkovej sume môže byť vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru a teda maximálna výška zmenkovej sumy môže byť v sume 390,00 €, pričom v zmenke je až 789,17 €. Preto je takáto zmenka neprípustná a veriteľ ju nesmie prijať, že aj z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Výrok o trovách konania sa opiera o § 142 ods.1 O. s. p.. Neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov tohto konania a úspešný žalovaný si trovy konania neuplatnil. Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto odvolanie z dôvodu, že: a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok, alebo zmeniť a návrhu vyhovieť a priznať trovy odvolacieho konania. V rozsiahlom odvolaní, ktoré má 42 bodov o.i. namieta, že on predložil dôkaz - platnú zmenku, ktorej materiálnej náležitosti sú splnené podľa zák. č. 191/1950 Zb., má len právo na zmenkovú sumu, o.i. namietal, že žalovaný mal na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobí, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, platia tu prísne pravidlá uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný vznáša námietky podľa § 120 ods.1 veta prvá (nesprávne práva) in fine O.s.p. voči zmenke za žalovaného, súd nahrádza účastníka, z vlastnej iniciatívy a bez legitímneho podnetu tak nemôže urobiť. Dôkazné bremeno spočíva na žalovanom, t.j. na povinnom a nie na žalobcovi - oprávnenom (zák. č. 191/1950 Zb. v § 17). Poukázal na judikatúru NS SR, rozsudok 5Obo/3/2008 zo dňa 22.10.2008 ako aj Európskeho súdneho dvora C-419/2011, čo je potrebné a ako sa odvodzuje oprávnenie z úradnej moci skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Podľa súdnej praxe, tzv. zaišťovací směnka jakožto prostředek zajištění je samotným nárokom nezávislým do konca na existenci zajištěné pohledávky (usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5Cmo/14/97, publikované v čas. Soudní rozhledy 2/1999, NS ČR vychádza z rovnakej právnej úpravy). Nesprávne sú aj závery súdu, lebo vznikom zmenky sa zakladá celkom samostatný zmenkový vzťah (aj rozsudok 25Cdo/1839/2000, lebo směnka je dokonalý cenní papír dlužnícky...). Súd prvého stupňa mu nepriznal žiadny zmenkový úrok, čo je nesprávne, v rozpore s dobrými mravmi by mala byť postihnutá len časť zmenkového úroku (v zhode s uznesením KS v Prešove sp.zn. 10Co/79/2013 a 43CoZm/10/2013 OS B.Bystrice).

Odvolací súd postupom podľa § 221 ods.1 písm. f), h) O.s.p. v spojení s § 205 ods.1 písm. a) O.s.p., po preskúmaní podľa § 212 ods.1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania musel napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie podľa § 221 ods.1, 2 O.s.p.

Keďže ide o spotrebiteľskú zmenku v tomto spore odvolací súd konštatuje, že status spotrebiteľa býva v právnych aktoch únie vymedzený aj inak, Smernica 85/374/EHS o zodpovednosti za škodu spôsobenú vadným výrobkom chráni spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že definícia spotrebiteľa nie je v tejto smernici uvedená, formulačne sa poníma spotrebiteľ v Smernici o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, napr. Smernica 93/13 EEC z 5.apríla 1993. Podľa § 2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Podľa väčšiny smerníc spotrebiteľom výslovne nie sú osoby, ktorých konanie sleduje ekonomické ciele, obvykle je charakterizovaný ako výkon obchodnej, podnikateľskej alebo inej profesijnej činnosti. Príkladom je smernica o spotrebiteľskom úvere (87/102 EEC), spotrebiteľská o neprimeraných zmluvných podmienkach alebo smernica o niektorých aspektoch spotrebiteľského predaja a zárukách, definícia spotrebiteľa však nie je tu identická. Právna koncepcia spotrebiteľa sa tak vo väčšine upravovaných vzťahov zakladá na rozpore v postavení profesionála a neprofesionála - spotrebiteľa. Na rozdiel

od súčasnej slovenskej právnej úpravy, ktorá v zákone vyjadrenom spôsobe jednoznačne odmieta právnické osoby ako subjekt ochrany pri uzavieraní a plnení zo spotrebiteľských zmlúv, komparatívny pohľad na národné úpravy ako aj komunitárne právo poukazuje na nesúrodosť prístupov a preto pre status osoby ako spotrebiteľa je dôležité posúdenie jeho ekonomickej aktivity, za určitých podmienok môže byť spotrebiteľom aj právnická osoba. V našom súdenom prípade treba rešpektovať, že zákonodarca vždy stanovuje rozsah pôsobnosti spotrebiteľského práva a až judikatúra môže tento rozsah analogicky rozširovať, teda treba považovať za spotrebiteľa fyzickú osobu.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. b) O. s. p., predstavuje podľa ustálenej súdnej praxe iné vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktorými sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V tomto konaní je treba konštatovať, že bol pripojený exekučný spis, z ktorého obsahu vychádzal aj súd prvého stupňa. K samotnému oprávneniu súdu preskúmať exekučný titul a k rozhodcovským rozsudkom, ktorými žalobca preukazuje svoju pohľadávku odvolací súd poukazuje napr. na rozhodnutie dovolacieho súdu - Najvyšší súd SR - sp. zn. 5ECdo/314/2013 z 8. decembra 2014, zo 4. apríla 2013 sp. zn. 3 Cdo 224/2012, zo 14. mája 2013 sp. zn. 3 Cdo 295/2012, sp. zn. 3 Cdo 182/2012, sp. zn. 3 Cdo 6/2013, z 12. júna 2013 sp. zn. 3 ECdo 9/2013, sp. zn. 3 ECdo 37/2013, sp. zn. 3 ECdo 8/2013, z 27. júna 2013 sp. zn. 3 Cdo 237/2012, z 27. mája 2013 sp. zn. 3 Cdo 227/2012, z 3. júla 2013 sp. zn. 3 ECdo 106/2013 a ďalšie v obdobných veciach žalobcu. Nemožno však dopustiť zneužitie právneho pravidla (i keď je namietané, že žalovaný mal vzniesť námietky).

V prejednávanej veci z odôvodnenia rozsudku súdu vyplýva, že súd pri rozhodovaní vychádzal nielen z písomných informácií žalobcu priložených k návrhu, ale aj z exekučného spisu a z listín v ňom obsiahnutých (rozhodcovský rozsudok, zmluva o úvere), pričom nevykonal dokazovanie týmito listinami, či už v zmysle Nariadenia alebo podľa O. s. p. a skutočnosti zistené z týchto listinných dôkazov považoval za skutočnosti známe súdu z jeho činnosti, ktoré v zmysle ust. § 121 O. s. p. netreba dokazovať. S týmto záverom a postupom súdu prvého stupňa sa nemožno stotožniť.

Najvyšší súd SR má nezastupiteľnú úlohu v zjednocovaní judikatúry, a preto v záujme predvídateľnosti rozhodnutí a jednotnosti rozhodovacej praxe, ktorými sa naplní princíp právnej istoty, ako jeden zo základných princípov princíp právneho štátu, vychádzal odvolací súd z judikatúry dovolacieho súdu. Najvyšší súd SR ako dovolací súd opakovane konštatoval vo veciach exekučného konania žalobcu na základe rozhodcovských rozsudkov, že uzavretá rozhodcovská doložka je neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve, čo zakladá jej neplatnosť. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať označený rozhodcovský rozsudok, ktorý za daných podmienok nepredstavuje vykonateľný exekučný titul. Súd sa stotožnil aj s tými závermi exekučného súdu, ktoré konštatovali nevyváženosť dohodnutej rozhodcovskej doložky, pričom ich výklad bol v súlade so Smernicou rady 93/13/EHS. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy na spotrebiteľské veci má za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.

Pokiaľ sa žalobca odvoláva na rovnosť účastníkov konania, jeho tvrdenia sú v zásade správne. Žalobca musí súd umožniť realizáciu jeho procesných práv, pretože inak by mu odňal možnosť konať pred súdom. Žalobcovi by boli postupom súdu odňaté procesné práva, ale ten sa nedostavil na pojednávanie.

Imanentnou obsahovou zložkou práva je ochrana práv slabšieho. Tento princíp sa prejavuje nielen v obsahovej stránke hmotnoprávných a procesnoprávných noriem, ale aj ako interpretačný princíp v aplikačnej praxi súdov. Ide o trend tak v judikatúre európskych ako aj ústavných súdov, ktorý sa musí premietnuť aj do aplikačnej praxi všeobecných súdov. Dlužník, ktorý je pri vymáhaní pohľadávok v právnom postavení spotrebiteľa, je nesporne slabšou stranou nielen v oblasti hmotnoprávných vzťahov ale aj v oblasti procesnoprávných vzťahov. Z týchto dôvodov súd prihliada na to aby mu výkon práva veriteľa nebol neodôvodnene na ujmu. Odvolací súd poukazuje na to, že to vyplýva aj z § 1 a 2 O. s. p., podľa ktorých výkon práva musí byť spravodlivý a nesmie byť zneužívajúci, a vyplýva z právnej kultúry, keď právo EÚ favorizuje ochranu spotrebiteľa.

Napokon odvolací súd dodáva, že nie je možné v tomto procesnom postavení v riešenej veci vychádzať z návrhu žalobcu, ktorý sa odvoláva na rovnosť účastníkov konania, je treba konštatovať, že žalobcovi sa musí umožniť realizácia jeho procesných práv, ale ide o silnejšieho účastníka ako slabší spotrebiteľ, zatiaľ boli žalobcovi odňaté procesné práva nesprávnym procesným postupom súdu prvého stupňa, keď nevedno kedy sa súd dozvedel, že Spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. pôvodne si uplatnila práva z úverovej zmluvy (pôvodný veriteľ).

Odvolací súd z judikatúry NS SR z hľadiska ochrany spotrebiteľa poukazuje na uznesenie 3Cdo/446/2012 z 20. marca 2014, v ktorom jasne NS SR vyjadril svoje závery, že ak ide o zmluvné dojednanie (napr. v prípade zmenky), ktoré umožňuje zabezpečiť veriteľa voči dlžníkovi, ide o jednoznačné obchádzanie zákona a v zmysle § 39 OZ ako také neplatné, lebo sa vylučuje záväzné pravidlo zámerným použitím prostriedkov, ktoré samy o sebe nie sú zákonom zakázané a v dôsledku čoho vzniknutý stav z hľadiska pozitívneho práva sa javí ako nenapadnuteľný (konanie in fraudem legis). V riešenej veci predstavuje postup žalobcu také konanie, kedy sa on správa podľa práva ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnu normou nepredvídaný a nežiadúci. Ak ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorou je neplatnosť rozhodcovskej doložky, nebolo možné založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok a ak exekučné konanie bolo zastavené právoplatne z tohto dôvodu, išlo o postup súdov, ktorým bola zabezpečená ochrana spotrebiteľa. Opačne dodávateľ zmenky výslovne zneužil tu neinformovanosť spotrebiteľa a aj keď odporkyňa podpísala zmenku, úlohou súdu je v riešenej veci zákonným procesným postupom (ak sú zmluvné podmienky právneho predchodcu neplatné), zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu spotrebiteľa (napr. v Rozsudku ESD sp.zn. C-419/2011 zo 14.3.2013 ČR, v Gerald Feichter), aj Európsky súdny dvor pri uplatnení práva zo zmenky prelomil zásadu zmenky ako abstraktného cenného papiera, keď skúmal postavenie spotrebiteľa.

Spotrebiteľský vzťah od zmenkového vzťahu nemožno odčleniť (pozri poslednú právnu úpravu v § 17 ods.3 zák. č. 129/2010 o spotreb. úveroch, kde sa zmenka zakazuje).

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa predčasne rozhodol, keď nespĺnil prísne formálne podmienky podľa žaloby a po vrátení veci súd bude mať povinnosť na pojednávaní vykonať dokazovanie (a pripojí exekuč. spis), a len vtedy žalobu zamietne, ak by veriteľ, t.j. žalobca nepreukázal zákonný postup spočívajúci v dodržaní zákonného pravidla nášho právneho poriadku pri postúpení pohľadávky iného subjektu žalobcu a až potom po vyhodnotení dôkazov opätovne rozhodnúť vo veci s poukazom na judikatúru najvyššieho súdu zaoberajúcu sa favorizáciou spotrebiteľa (napr. rozhodnutie 3Cdo/237/2012, 3Cdo/227/2012, 3ECdo/106/2013).

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom konaní súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods. 2 O.s.p.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.